

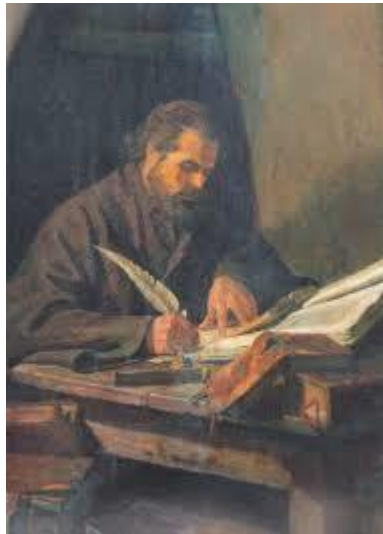

Литературен поглед на България (от Възраждането до днес)

Antonio Farinazzo
Ca' Foscari, Venezia

- Паисий Хилендарски (1722 - 1773)
- Иван Вазов (1850-1921)
- Алеко Константинов (1863-1897)
- Пейо Яворов (1878-1914)
- Димчо Дебелянов (1887-1916)
- Блага Димитрова (1922-2003)
- Здравка Евтимова (1959)
- Алек Попов (1966)

Паисий
Хилендарски
(1722 - 1773)

„История
славонобългарска“

НА БЪЛГАРИЯ

На теб, Българийо
свещена, покланям песни
си сега.

На твоите рани, кръв
безценна,

на твоята жалост и тъга,
на твоите сълзи и въздишки,
на твоите страсти и тегло
и на венеца мъченишки,
кой грей на твоето чело.

Иван Вазов
(1850-1921)

„Под игото“

„Тъгите на
България“

„Не ще загине“

Алеко
Константинов
(1863-1897)

„Бай Ганьо“

(от НОВООТКРИТИ
СТИХОТВОРЕНИЯ)

О, болен трепет на ръцете,
протегнати за милосърдие.
О, болен дъх на болно
цвете -
елмаз, покитен в блатна
тиня.
Няма вий нивга да се
спрете
сълзи на бледна монахиня.

Димчо
Дебелянов
(1887-1916)

Блага
Димитрова
(1922-2003)

„Лице“

Пътуване към себе
си“

„Отклонение“

„Лавина“

„Песни за Родопите“

„Пространства.
Стихотворения“

Здравка Евтимова (1959)

„В студената ти
сянка, лейди“

"Една и съща река"

Алек Попов (1966)

„Другата смърт“
„Телесни плевели“